การประเมินผลการเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ทางออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชนในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันเครือข่าย

ปรียา แก้วพิมล, ปร.ด.[1], สุภัสสร เลาะหะนะ, พย.ม.[2], จริยาพร ศรีสว่าง, พย.ม.[3], นิซัลวา จะปะกียา, พย.ม.[1], กิ่งฟ้า แสงลี, ปร.ด.[4], บุษยมาส หนูเอียด, พย.ม.[5], ปภาวรินท์ อินทรเชษฐ, พย.ม.[5], พิมพ์ณัฐชา สุไลมาน, พย.ม.[6], บูรณ์คณัส จันทรศิริพุทธ, พย.ม.[6], พัชรินทร์ ไชยบาล, พย.ม.[7], กันตพร ยอดใชย, ปร.ด.[8]*

(วันที่ส่งบทความ: 17 กรกฎาคม 2568; วันที่แก้ไข: 14 พฤษภาคม 2569; วันที่ตอบรับ: 5 มิถุนายน 2569)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบวัดผลก่อนและหลังในกลุ่มตัวอย่างเดียว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านระบบ ThaiMOOCs ต่อความรู้ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 จากคณะพยาบาลศาสตร์ 3 สถาบัน ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์แล้ว จำนวน 135 คน สุ่มเลือกแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติ Wilcoxon signed ranks test ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านระบบ ThaiMOOCs อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Z = -9.268, p < .001) มีพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์บ่อยครั้ง (*M=4.19, SD=0.60*) และมีความพึงพอใจต่อการเรียนผ่านระบบออนไลน์ระดับมากที่สุด (M=4.50, SD=0.54) จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการผดุงครรภ์ในรูปแบบออนไลน์เพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยตนเอง, การผดุงครรภ์, ระบบออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน

---

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

[2] อาจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

[4] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

[5] อาจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

[6] อาจารย์, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

[7] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

[8] รองศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

[*] ผู้ประพันธ์บรรณกิจ: สุภัสสร เลาะหะนะ, อีเมล: supasson.l@ubu.ac.th

Evaluation of Midwifery Education on the Massive Open Online Courses for Nursing Students Across Network Institutions

Preeya Keawpimon, PhD[1], *Supasson Lorhhana, MNS*[2*], *Jariyaporn Srisawang, MNS*[3], *Nisalwa Japakeeya, MNS*[1], *Kingfa Sanglee, PhD*[4], *Bussayamas Nooied, MNS*[5], *Paphawarin Intarached, MNS*[5], *Pimnatcha Sulaiman, MNS*[6], *Boonkanas Chantarasiripoot, MNS*[6], *Patcharin Chaibarn, MNS*[7], *Kantaporn Yodchai, PhD*[8]

(Received: July 17th, 2025; Revised: May 14th, 2026; Accepted: June 5th, 2026)

Abstract

This quasi-experimental study employed a one-group pretest-posttest design to examine the effects of midwifery course instruction delivered through the ThaiMOOC platform on nursing students' knowledge, satisfaction, and learning behaviors. The sample consisted of 135 third-year nursing students from three universities who had previously completed the midwifery course who selected through stratified random sampling. Research instruments included a personal information questionnaire, a knowledge test, a learning behavior questionnaire, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics and Wilcoxon signed-rank tests. The results revealed that the mean posttest knowledge scores after studying midwifery were significantly higher than the pretest scores (Z = -9.268, p < .001). Nursing students' learning behavior via the online platform was rated as frequent (M=4.19, SD=0.60), and their satisfaction with online learning was rated at the highest level (M=4.50, SD=0.54). Based on the findings, it is recommended that midwifery instruction be further developed and integrated with online learning formats to enhance students'ability to engage in self-directed and flexible learning.

Keywords: self-directed learning, midwifery, The Massive Open Online Courses

[1] Assistant Professor, Faculty of Nursing Pattani Campus, Prince of Songkla University

[2] Lecturer, Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani University

[3] Assistant Professor, School of Nursing, Panyapiwat Institute of Management

[4] Assistant Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University

[5] Lecturer, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University

[6] Lecturer, Boromarajonani College of Nursing Yala, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute

[7] Assistant Professor, School of Nursing, University of Phayao

[8] Associate Professor, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University

[*] Corresponding Author: Supasson Lorhhana, Email: supasson.l@ubu.ac.th

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบการศึกษาทั่วโลก แนวคิดการเรียนรู้ผ่านระบบเปิด (Massive Open Online Courses: MOOCs) ได้กลายเป็นนวัตกรรมสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงและยั่งยืน พร้อมทั้งตอบสนองความต้องการเรียนรู้ตลอดชีวิตและความต้องการเฉพาะบุคคลที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สาวิตรี สิงหาด และคณะ, 2562; Kumar & Nitisha, 2023; Zhu, 2022) การบูรณาการ MOOCs ในการเรียนการสอนพยาบาลทุกวิชา ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มพูนทักษะและความรู้ของนักศึกษาพยาบาล ช่วยเตรียมความพร้อมให้สามารถเผชิญกับความท้าทายในวิชาชีพ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล (นภดล เลือดนักรบ และคณะ, 2562) นักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ การสะท้อนคิด และการฟังอย่างลึกซึ้ง (Deep Listening) ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานจริง MOOCs จึงเป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสม เนื่องจากมีความยืดหยุ่นและสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การพัฒนาบทเรียนทางออนไลน์ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างชัดเจน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนอีเลิร์นนิงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบทเรียนอยู่ในระดับมาก (ขวัญชัย ขัวนา และธัญทิพย์ ขัวนา, 2563; ศุภรัตน์ จามรมาน และนฤมล ศิระวงษ์, 2566) นอกจากนี้ นักศึกษายังแสดงความพึงพอใจสูงต่อการใช้แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ออนไลน์ แต่การประยุกต์ใช้ในวงกว้างยังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะในสาขาพยาบาลที่ยังคงใช้วิธีการทบทวนความรู้แบบดั้งเดิม อีกทั้งสถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรวมในห้องเรียน และข้อจำกัดด้านเวลา ทำให้การเรียนการสอนออนไลน์ (Online learning) กลายเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาพยาบาล สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าความต้องการการจัดการเรียนการสอนด้วย e-Learning เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน (กชพรรณ นุ่นสังข์ และคณะ, 2562; วารุณี นาดูน และอุบล ปัดทา, 2565)

การจัดการเรียนการสอนในสาขาการผดุงครรภ์ เป็นหนึ่งในรายวิชาชีพทางการพยาบาล มีจำเป็นที่ทั้งผู้สอนและนักศึกษาต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและวิถีการเรียนรู้ยุคใหม่ ปัจจุบัน ThaiMOOCs (Thai Massive Open Online Courses) เป็นระบบการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ การจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs จึงเป็นทางเลือกใหม่ที่สอดรับกับนโยบายการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิงในรายวิชาผดุงครรภ์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ แต่ปัจจุบันยังพบว่ามีการทบทวนความรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ในรูปแบบดั้งเดิมที่อาจไม่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาการผดุงครรภ์ โดยใช้แพลตฟอร์ม ThaiMOOCs เป็นเครื่องมือช่วยให้นักศึกษาพยาบาลสามารถทบทวนความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเติมเต็มช่องว่างความรู้และพัฒนา

วิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ซึ่งจะนำไปสู่การฝึกปฏิบัติและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล (นันธิดา วัดยิ้ม และคณะ, 2560)

วัตถุประสงค์การวิจัย

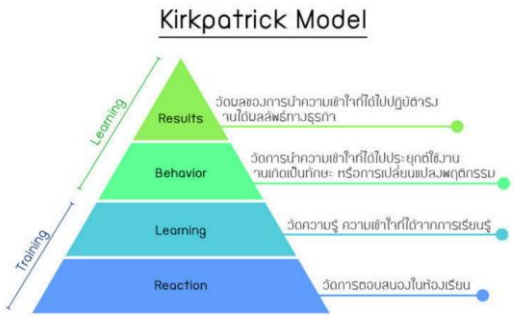
1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการเรียนออนไลน์รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

คะแนนความรู้หลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน

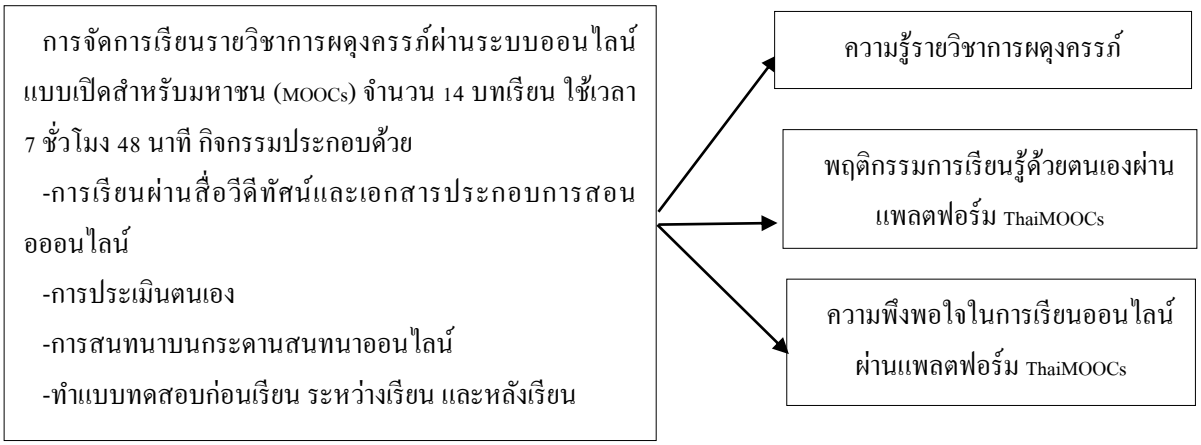
กรอบแนวคิด

การศึกษาครั้งนี้ ได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดเคิร์กแพทริค (Kirkpatrick's Model) ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Kirkpatrick (1959) เพื่อใช้ในการประเมินผลของโปรแกรมการฝึกอบรมและการเรียนรู้ที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะในการประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 1) ปฏิกิริยา (Reaction) เป็นการประเมินความพึงพอใจและความรู้สึกของผู้เรียนต่อโปรแกรมการเรียนการสอน 2) การเรียนรู้ (Learning) เป็นการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากโปรแกรมการเรียนการสอน เช่น เปรียบเทียบความรู้และทักษะก่อนและหลังการเรียนรู้ 3) พฤติกรรม (Behavior) เป็นการประเมินการนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในการทำงานหรือการปฏิบัติจริง และ 4) ผลลัพธ์ (Results) เป็นการวัดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 *กรอบแนวคิดเคิร์กแพทริค (Kirkpatrick's Model)*

การวิจัยนี้ได้ประเมินผลหลังเรียนเสร็จสิ้น โดยใช้การประเมินระดับ 1-3 ประกอบด้วย ระดับที่ 1 การประเมินความพึงพอใจการเรียนออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ระดับที่ 2 การประเมินผลการเรียนรู้ (Learning) โดยการทดสอบความรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน และ ระดับที่ 3 การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 *กรอบแนวคิดการวิจัย*

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental) โดยใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) ระหว่างเดือน มีนาคม 2568– มิถุนายน พ.ศ. 2568

นิยามเชิงปฏิบัติการ

การประเมินผล หมายถึง การประเมินคะแนนความรู้ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ระดับความพึงพอใจในการเรียนออนไลน์ และ ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในการเรียนออนไลน์

รายวิชาการผดุงครรภ์ หมายถึง สาระสำคัญเกี่ยวกับการผดุงครรภ์ที่คลอบคลุมขอบเขตรายวิชาการผดุงครรภ์ที่สภาการพยาบาลกำหนด จำนวน 14 บทเรียน

ออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน หมายถึง การเรียนรู้ทางออนไลน์แบบเปิด (Massive Online Couse : MOOC) ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs

นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันเครือข่าย หมายถึง นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ของ 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 จากคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันเครือข่าย 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 301 คน

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) ดังนี้ 1) ผ่านการเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ มาอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา 2) เป็นผู้ที่อ่านเขียนภาษาไทยได้ และ 3) ยินดีเข้าร่วมการวิจัย จากคณะพยาบาลศาสตร์ 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรแบบทราบประชากรของ Yamane (1970) $n = N/1+(Ne^2)$ และกำหนดความคาดเคลื่อน (e) เท่ากับ 0.05 ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละสถาบัน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนประชากร (N)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	164	94
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	83	47
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	54	31
รวม	301	172

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน และเข้าเรียนทางออนไลน์ไม่ครบทุกหัวข้อ จำนวน 37 คน คงเหลือกลุ่มตัวอย่าง 135 คน คิดอัตราการสูญหายของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21.5 พบว่า มีอำนาจการทดสอบทางสถิติ (statistical power) เท่ากับ 0.71 ซึ่งยังถือว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (acceptable) หรือมีความไวในระดับปานกลาง แม้จะไม่ใช่ระดับสูงมาก (Ideal) แต่ยังสามารถเชื่อถือได้ว่าการทดสอบนั้นไม่ได้มีโอกาสเกิดความผิดพลาดประเภทที่ 2 (Type II Error หรือ β) (Cohen, 1988)

เกณฑ์ในการคัดออก (Exclusion Criteria) ดังนี้ 1) ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยได้อย่างต่อเนื่องและทำแบบทดสอบไม่ครบถ้วนทุกหัวข้อ และ 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยขอถอนตัว

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เลขที่ PSU IRB 2025-LL-Nur-001(Internal) ลงวันที่ 20 มีนาคม 2568 ถึงวันที่ 20 มีนาคม 2570 โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดงานวิจัย หากได้รับการยินยอมให้กลุ่มตัวอย่างลงลายมือชื่อในเอกสารเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าร่วมวิจัยและสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็นที่จะต้องแจ้งเหตุผลในการถอนตัวออกจากการวิจัย ผู้วิจัยจะทำลายเอกสารของกลุ่มตัวอย่างที่ถอนตัวทันที และเอกสารของกลุ่มตัวอย่างรายอื่นจะเก็บข้อมูลจำนวน 2 ปี ก่อนที่จะทำลายโดยการย่อยสลายแบบตัดละเอียด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แผนจัดการเรียนรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านระบบ ThaiMOOCs จำนวน 14 บทเรียน ใช้เวลา 7 ชั่วโมง 48 นาที (https://learn.thaimooc.ac.th/courses/course-v1:PSU+00849+0/about) (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 *ภาพรายวิชาการผดุงครรภ์ บนแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs*

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย 9 ข้อคำถาม

2. แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs จำนวน 73 ข้อ สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเพื่อให้ครอบคลุมหัวข้อที่สภาการพยาบาลกำหนด โดยข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน การแปลผลคะแนน ดังนี้ คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60 (ระหว่าง

0-44 คะแนน) เท่ากับ “ไม่ผ่าน” และคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 เท่ากับ “ผ่าน” (ระหว่าง 45-73 คะแนน)

3. แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ในนักศึกษาพยาบาล สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 ข้อคำถาม คำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 1 = ไม่เคย 2 = น้อยมาก 3 = บางครั้ง 4 = บ่อยครั้ง และ 5 = ทุกครั้ง

การแปลผลคะแนน แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 4.21-5.00 หมายถึง ระดับพฤติกรรมบ่อยที่สุด

คะแนน 3.41-4.20 หมายถึง ระดับความพฤติกรรมบ่อยครั้ง

คะแนน 2.61-3.40 หมายถึง ระดับพฤติกรรมบางครั้ง

คะแนน 1.81-2.60 หมายถึง ระดับพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง

คะแนน 1.00-1.80 หมายถึง ระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา จำนวน 13 ข้อ และด้านการออกแบบ จำนวน 8 ข้อ รวมทั้งหมด 21 ข้อคำถาม คำตอบจะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก และ 5 = มากที่สุด

การแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 4.21-5.00 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 3.41-4.20 ระดับความพึงพอใจมาก

คะแนน 2.61-3.40 ระดับความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 1.81-2.60 ระดับความพึงพอใจน้อย

คะแนน 1.00-1.80 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.การจัดการเรียนรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียน 2) บทเรียนรู้จำนวน 14 บท 3) แบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทเรียน 4) แบบทดสอบท้ายบทเรียน และ 4) แบบทดสอบหลังเรียน เนื้อหารายวิชาการผดุงครรภ์และข้อสอบได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการผดุงครรภ์จำนวน 3 ท่าน หาค่าค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 1.00

2. แบบทดสอบความรู้ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจ พัฒนาโดยทีมวิจัย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ด้านการออกแบบรายวิชาผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้มีประสบการณ์ด้านการผดุงครรภ์ 1 ท่าน และผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการผลิตสื่อ 1 ท่าน แล้วหาค่าค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of

Item-Objective Congruence) เท่ากับ 0.67-1.00 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่มีลักษณะคล้ายกันจำนวน 30 คน จากทั้ง 3 สถาบัน สถาบันละ 10 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาร์ซ (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ได้เท่ากับ 0.95 และ 0.98 ตามลำดับ หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี Kuder-Richardson 20: KR-20 สำหรับแบบทดสอบความรู้ เท่ากับ 0.92

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. ทีมผู้วิจัยร่วมประชุมเพื่อรับทราบแนวทางและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน

3. ผู้วิจัยเสนอหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย ถึงคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันการศึกษาทั้ง 3 สถาบัน ทีมผู้วิจัยเข้าพบอาจารย์ประจำชั้นปีและประธานชั้นปี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย

4. ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งแนะนำตัวและอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัย ภายหลังกลุ่มตัวอย่างสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมเข้าร่วมวิจัย และชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของโครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ให้รับทราบ

5. ผู้วิจัยเตรียมห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในการเรียน สรุปเนื้อหาผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs โดยจัดกลุ่มหมุนเวียนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

6. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนและเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านบทเรียนออนไลน์รายวิชาการผดุงครรภ์ในแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs รวมระยะเวลา 7 ชั่วโมง 48 นาที จำนวน 14 บทเรียน

7. เมื่อกลุ่มตัวอย่างเรียนครบทุกบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนในแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs และตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

8. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดความมีนัยสำคัญที่ .05 โดย

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้สถิติพรรณนา

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ ด้วยสถิติการทดสอบ Wilcoxon signed ranks test โดยผู้วิจัยทดสอบความเป็นปกติของข้อมูล Kolmogorov-Smirnov test พบว่า ไม่ได้แจกแจงแบบปกติ ($p < .05$)

ผลการวิจัย

ภายหลังการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 135 ราย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการเรียนของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ ด้วยสถิติการทดสอบ Wilcoxon signed ranks test ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำเสนอได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20-24 ปี เฉลี่ย 21.40 ปี (M=21.40, SD=0.74) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.85 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 49.63 รองลงมาศาสนาอิสลาม ร้อยละ 48.89 ใช้เวลาในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ 30-60 นาทีต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.11 และเรียนติดต่อกันแบบไม่หยุดนาน 46-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 33.33 ช่วงเวลาที่ชอบเรียนที่สุด คือช่วงสาย เวลา 09.00-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 57.77 เฉลี่ยจำนวนครั้งในการเรียนรู้ 2 ครั้งต่อวัน (M=2.67, SD=1.29) และ 6 ครั้งต่อสัปดาห์ (M=6.20, SD=4.98) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 *แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง (n=135)*

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	8.15
หญิง	124	91.85
ศาสนา		
พุทธ	67	49.63
อิสลาม	66	48.89
คริสต์	1	0.74
ไม่นับถือศาสนา	1	0.74
ระยะเวลาเรียนต่อครั้ง		
30-60 นาที	69	51.11
61-90 นาที	44	32.59
91-120 นาที	18	13.33
น้อยกว่า 30 นาที	1	0.74
มากกว่า 120 นาที	3	2.23

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้เรียนติดต่อกันแบบไม่หยุดพัก		
15-30 นาที	34	25.19
31-45 นาที	39	28.89
46-60 นาที	45	33.33
น้อยกว่า 15 นาที	6	4.44
มากกว่า 60 นาที	11	8.15
ช่วงเวลาที่ชอบเรียน		
เช้า (06.00-09.00 น.)	18	13.33
สาย (09.00-12.00 น.)	78	57.77
บ่าย (12.00-15.00 น.)	10	7.41
เย็น (15.00-18.00 น.)	8	5.93
กลางคืน (18.00-21.00 น.)	13	9.63
ดึก (21.00-00.00 น.)	8	5.93

2. หลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองทางออนไลน์เท่ากับ 4.19 แสดงว่ามีการเรียนรู้ด้วยตนเองทางออนไลน์บ่อยครั้ง (*M*= 4.19, *SD*=0.60) และคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนออนไลน์ผ่านระบบ ThaiMOOCs เท่ากับ 4.50 (*M*= 4.50, *SD*=0.54) แสดงว่ามีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 *ค่าเฉลี่ยคะแนนและระดับพฤติกรรมการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนออนไลน์รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs (n=135)*

ตัวแปร	*M*	*SD*	ระดับ
พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.19	0.60	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ความพึงพอใจในการเรียนออนไลน์	4.50	0.54	มากที่สุด

3. การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังการเรียนวิชารายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนความรู้หลังการเรียน (*M*=64.05, *SD*=8.81) สูงกว่าก่อนเรียน (*M*=47.23, *SD*=11.02) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (*Z*= -9.268, sig= .00) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 *เปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังเรียนรายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs โดยใช้ Wilcoxon signed ranks test (n= 135)*

คะแนนความรู้	*M*	*SD*	*Z*	*Sig*
ก่อนเรียน	47.23	11.02	-9.268[b]	.000
หลังเรียน	64.05	8.81		

หมายเหตุ [b]Based on positive ranks, $p < .05$

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนความรู้หลังการเรียนวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนความรู้ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs มีประสิทธิผลในการเพิ่มพูนความรู้ของผู้เรียนในรายวิชาดังกล่าวอย่างชัดเจน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs มีการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้ดี ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามเวลาที่สะดวก และสามารถทบทวนเนื้อหาได้หลายครั้ง ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและลึกซึ้งยิ่งขึ้น (มนัสชนกฑ์ กุลพานิชย์ และคณะ, 2564) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลในยุคปัจจุบัน สามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากระบบดังกล่าวเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความยืดหยุ่น และสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้ (Jiang, et al., 2026) โดยเฉพาะรายวิชาการผดุงครรภ์ที่ต้องการความเข้าใจเชิงลึกและทักษะเฉพาะทาง จำเป็นต้องเรียนรู้ซ้ำ ๆ และต่อเนื่องเพื่อสามารถต่อยอดสู่การปฏิบัติทางคลินิกได้

คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ทางออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองทางออนไลน์ในระดับ "บ่อยครั้ง" สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการจัดการตนเองในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ในระดับค่อนข้างสูง โดยสามารถวางแผน ควบคุม ติดตามผลการเรียนรู้ของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้แม้ไม่ได้อยู่ในห้องเรียนแบบดั้งเดิม พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของผู้เรียนในการปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้สอนโดยตรง สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการกำหนดและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การที่นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับ “บ่อยครั้ง” อาจเป็นผลจากการออกแบบบทเรียนบนแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างอิสระ เช่น การแบ่งเนื้อหาออกเป็น

หน่วยย่อย การมีวิดีโอ บทอ่าน แบบฝึกหัด และการให้ผู้เรียนสามารถเลือกเวลาเรียนได้ตามความสะดวก ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองในเชิงปฏิบัติ เมื่อพิจารณาจากลักษณะของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา โดยทั่วไปเริ่มมีวุฒิภาวะในการกำกับตนเองและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองอยู่แล้ว การที่พบค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “บ่อยครั้ง” จึงเป็นสิ่งที่น่าพอใจ และสามารถนำไปต่อยอดพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (Zheng et al., 2024)

คะแนนความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทางออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ทั้งเนื้อหาและองค์ประกอบอยู่ในระดับ “มากที่สุด” สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกและรู้สึกพึงพอใจต่อประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากระบบดังกล่าวในระดับสูงมาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ความสะดวกในการเข้าถึงบทเรียนจากทุกที่ทุกเวลา ความหลากหลายของสื่อการเรียนรู้ เช่น วิดีโอ คลิปเสียง เอกสารประกอบ และแบบฝึกหัดที่สามารถทำซ้ำได้ รวมถึงการออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น (Flexible Learning) ระบบ MOOCs ยังมีอินเทอร์เฟซที่เป็นมิตรต่อผู้ใช้ (user-friendly interface) และมีโครงสร้างหลักสูตรที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมประสบการณ์การเรียนที่ดี และนำไปสู่ความพึงพอใจในระดับสูง (ทิพวรรณ์ เอี่ยมเจริญ และคณะ, 2566; วริศรา วรวงศ์ และคณะ, 2562) นอกจากนี้ ความพึงพอใจในการเรียนออนไลน์ ยังสะท้อนถึงความสามารถของระบบในการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive learning) เช่น แบบทดสอบที่ให้ผลตอบกลับทันที การให้ประกาศนียบัตรหลังเรียนจบ หรือแม้แต่การมีระบบติดตามผลการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้ตลอดเวลา (Chen & Saharuddin, 2024) สอดคล้องกับการศึกษาของจรูญลักษณ์ ป้องเจริญ และคณะ (2565) พบว่ามีผลสัมฤทธิ์และพึงพอใจระดับมากต่อการเรียนผ่านออนไลน์ใน Google Classroom ในภาพรวมความพึงพอใจในระดับสูงมากต่อแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs แสดงให้เห็นว่าระบบนี้มีความเหมาะสมต่อการใช้ในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์วิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้รายวิชาการผดุงครรภ์ผ่านแพลตฟอร์ม ThaiMOOCs ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการผดุงครรภ์สูงกว่าก่อนทดลอง ความพึงพอใจในการเรียนทางออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับบ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์สามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้ โดยการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับผู้สอนผ่านระบบออนไลน์ มีการประเมินระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนการเรียนรู้ทางทฤษฎีและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ศึกษาการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ในนักศึกษาทุกชั้นปี หรือทุกรายวิชาและศึกษาผลการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนและผลระยะยาวต่อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการฝึกปฏิบัติ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาและประเมินผลรายวิชาทางการพยาบาลออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชนในนักศึกษาพยาบาล สถาบันเครือข่าย ชุดโครงการย่อย 3.3 การประเมินผลรายวิชาหัวใจแห่งการผดุงครรภ์ทางออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชนในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ของสถาบันเครือข่าย ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (Thailand Cyber University) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ 2567

ขอขอบคุณสมาคมนวัตกรรมการพยาบาลและสุขภาพ ที่สนับสนุนในการจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิตสื่อและประสานงานต่าง ๆ ด้วยความเอื้อเฟื้อและมุ่งมั่นอย่างดียิ่ง

คำแถลงการใช้ปัญญาประดิษฐ์

บทความนี้มีการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการตรวจสอบบทคัดย่อภาษาอังกฤษ และการเขียนอ้างอิง ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีการปรับคำและเรียบเรียงข้อความ เนื้อหา และรายละเอียดด้วยตนเองอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

กชพรรณ นุ่นสังข์, วิภาวรรณ ชอุ่ม เพ็งสุขสันต์, และสายฝน เอกวรางกูร. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOC) ในรายวิชาจิตวิทยาพัฒนาการวัยสูงอายุและจิตวิทยาพัฒนาการวัยรุ่น. *การประชุมวิชาการระดับชาติสารสนเทศศาสตร์วิชาการครั้งที่ 1*. นครศรีธรรมราช, ประเทศไทย.

ขวัญชัย ขัวนา, และธารทิพย์ ขัวนา. (2563). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ (E-learning) รายวิชาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 7*(12), 295–306.จรูญลักษณ์ ป้องเจริญ, ยุคนธ์ เมืองช้าง, เรวดี โพธิ์รัง, และดารินทร์ พนาสันต์. (2565). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ใน Google Classroom ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 ในวิชาปฏิบัติการพยาบาลขั้นพื้นฐาน. *วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม, 23*(45), 54-72.

ทิพวรรณ์ เอี่ยมเจริญ, วันเพ็ญ รักษ์ปวงชน, และภารดี บุญเพิ่ม. (2566). ผลการเรียนรู้แบบนำตนเองด้วย SWU-Moodle ในรายวิชาการพยาบาลมารดาและทารก และวิชาการผดุงครรภ์ต่อความรู้ ความพร้อมและความพึงพอใจต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์. *วารสาร ไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ, 18*(2), 117-124.

นภดล เลือดนักรบ, ประภาพร เมืองแก้ว, วราภรณ์ ยศทวี, ดวงดาว เทพทองคา, วาสนา ครุฑเมือง, สุปราณี หมื่นยา, และวิภาวรรณ นวลทอง. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนออนไลน์ในระบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOCs) เพื่อพัฒนากระบวนการสุนทรียสนทนา กระบวนการสะท้อนคิดและกระบวนการฟังอย่างลึกซึ้งของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์, 11*(2), 201-212.

นันธิดา วัดยิ้ม, เสาวลักษณ์ หวังชม, และอภัสริน มะโน. (2560). การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลโดยใช้การเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ, 33*(3),146-157.

มนัสชนกฑ์ กุลพานิชย์, พัทธวรรณ ชูเลิศ, อ้อมใจ พลกายา, และรุจา แก้วเมืองฝาง. (2564). ประสิทธิผลของโปรแกรมการสอนเสริมออนไลน์ เพื่อเตรียมสอบใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต่อผลคะแนนในรายวิชาผดุงครรภ์. *วารสารสุขภาพและการศึกษาพยาบาล, 27*(2), 8-21.

วริศรา วรวงศ์, พูลทรัพย์ ลาภเจียม, และวราภรณ์ บุญยงค์. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้เรียนรายวิชาการพยาบาลมารดาทารกและผดุงครรภ์ 1. *วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือ, 25*(2), 13-25.

วารุณี นาดูน, และอุบล ปัดทา. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วย E-Learning ต่อความรู้และทักษะการรักษาพยาบาลขั้นต้นในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4. *วารสารวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์, 6*(2), 16-29.

ศุภรัตน์ จามรมาน, และนฤมล ศิระวงษ์. (2566). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับนิสิตครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, *18*(1), 15–30.

สาวิตรี สิงหาด, ภูษณิศา มีนาเขตร, และอธิพงศ์ สุริยา. (2562). ผลของการใช้ myCourseville เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในรายวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 13*(2), 164-179.

Chen, L., & Saharuddin, N. (2024). Exploring university students' self-directed learning in online learning. *International Journal of Online Pedagogy and Course Design (IJOPCD), 14*(1), 1-17. https://doi.org/10.4018/IJOPCD.342605

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates

Jiang, Y., Zhao, J., Li, K., Zheng, J., You, L., Zhu, X., Zhou, W., Cao, X., Bai, Y., Wang, X., Wang , W., Hu, S., & Wang, C. (2026). Where do we go from here? Evaluating the effectiveness of a nursing MOOC over six years. *BMC Medical Education, 26*, Article 326. https://doi.org/10.1186/s12909-026-08679-w

Kirkpatrick, D. L. (1959). Techniques for evaluating training programs. *Journal of the American Society of Training Directors, 13*(3), 21-26.

Kumar, G., & Nitisha. (2023). Students' attitudes towards MOOCs in higher education: An exploratory study. *Journal of Emerging Technologies and Innovative Research, 10*(5), 181-186.

Yamane, T. (1970). *Statistics: An introductory analysis*. (2nd ed). Harper & Row.

Zheng, R., Duang-Ek-Anong, S., Gu, Q., & Porntrakoon, P. (2024). Factors impacting satisfaction and continuance intention of MOOCs learning among medical students in Chengdu, China. *Local Administration Journal, 17*(3), 311–334. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/colakkujournals/article/view/272592

Zhu, M. (2024). Designing and delivering MOOCs to motivate participants for self-directed learning. *Open Learning: The Journal of Open, Distance and e-Learning*, *39*(4), 353–372. https://doi.org/10.1080/02680513.2022.2026213